

Viro celeberrimo
 J. C. LONGOLO
 s. d.
 Th. Ch. Harles

Maximopere laetor, quin glorior a tanto viro, qui in
 summa laude est, laudari, quae quidem laus maxima
 mihi videtur. Et ego ^{gratias} tibi, vir celeberrime, quas possides
 maximas, qui non solum precibus meis fecisti satis, sed
 tua quoque amicitia, quo vocabulo si uti mihi licet, nescio
 an indignum, dignum me iudicasti. Quare eo maiorem diligen-
 tiam in corrigenda vita tua pro virum tenuitate adhibebo.
 Cui verocumque limites senel transgressus, cum graviter
 impudentem esse oportet. ~~Et~~ splendide esse bibliothecam
 est cum summis viris literarum sum, haud ignaro. Elicere
 nihil mihi erit optabilius, quam ut, qui sit usus liberarum
 cum doct. viris, qui quidem ad commendationem vitae, mult.

illa augendi, ita tamen ut Curiae possim honeste vivere et
 in edendis auctoribus classicis, si quid in me est, se adiu-
 uarem. Nichil enim magis in votis habeo, quam ut mu-
 nus aut scholasticum aut academicum aliquando capebam.
 Quare ista opera atque institutione, atque bibliothecae
 istae splendidissimae me magis praepararem, ut aliquan-
 do Ratio indignus, neque illi obeundo impar viderer. Sed
 haec sub rosa dicta velim. Ignosce namque rugis meis,
 et fac ut intelligam, me a te diligere. Ad me omnia
 officia et pietatis et humanitatis expecta. Festinante
 calamo inter labores concatenatos scrib. Senae die
 postrid. id. Nou. 1752.